

مهم‌ترین روش‌های جذب مخاطب در سه شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای سرگرمی محور

عبدالله بیکارانلو*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۴/۰۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۵/۲۰

چکیده

مسئله اصلی پژوهش پیش رو این است که در میدان رقابت تلویزیون‌های ماهواره‌ای با شبکه‌های تلویزیونی داخلی، بخشی از مخاطبان ایرانی، از تلویزیون‌های داخلی روگردان شده و به رقیب رو آورده‌اند. از این‌رو، به مطالعه ویژگی‌های برنامه‌ها و شیوه‌های تعامل مهم‌ترین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان سرگرمی محور با مخاطبان – که منجر به توفیق نسبی آن‌ها در جذب مخاطب شده – پرداخته شده است تا علل این توفیق، واکاوی شود. با در نظر گرفتن مسئله پژوهش، این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این

پرسش است که مهم‌ترین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان سرگرمی محور از چه روش‌هایی برای جذب مخاطب بهره می‌گیرند؟ در این تحقیق با مشاهده پیوسته شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در مدت اجرای تحقیق (حدود یک سال)، ضبط و تحلیل محتوای کیفی آن‌ها، توصیفی از وضع موجود این شبکه‌ها و رویکردهایی که در مقابل مخاطبان خود اتخاذ کرده‌اند، ارائه شده است. با استفاده از تحلیل محتوای کیفی (تحلیل کنداکتور، موسیقی، وله‌ها، آنونس‌ها، تعامل مجریان با مخاطبان، موضوع و محتوای برنامه‌های ترکیبی، و...)، برنامه‌های سه شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای که در دوره اجرای این مطالعه، از پرمخاطب‌ترین شبکه‌ها بوده‌اند، یعنی شبکه‌های «من و تو ۱»، «جم^۱» و «تری ای فمیلی^۲»، مطالعه و درباره شیوه‌های گوناگون جذب مخاطب در این شبکه‌ها یا دلایل اقبال به برنامه‌های آن‌ها تأمل شد. این شبکه‌ها با روش‌های متعددی برای جلب مخاطبان تلاش کرده‌اند که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از: ۱. تمرکز بر سرگرمی^۳. ۲. بهره‌گیری از زیبایی‌های ساختاری^۴. ۳. تمرکز بر حضور پرزنگ زنان در برنامه‌ها^۵. ۴. تمرکز بر حل مسائل و پاسخگویی به نیازهای مخاطبان^۶. ۵. تمرکز بر فرهنگ و تولیدات هنری عامه‌پسند^۷. ۶. مدیریت کنداکتور (برنامه‌ریزی پخش) مناسب. **واژه‌های کلیدی:** تلویزیون، شبکه ماهواره‌ای، سرگرمی محور، مخاطب.

مقدمه

بیش از دو دهه از ورود تلویزیون‌های ماهواره‌ای به فضای ارتباطات جمعی کشورمان می‌گذرد و در دو دهه گذشته، تحولات زیادی در این زمینه رخ داده است. «ظهور آنتن‌های بشتابی بر فراز بام‌های منازل در ایران، از سال ۱۹۹۲ (۱۳۷۱) آغاز شد. خانواده‌های مرغه نقاط مرزی کشور، نخستین استفاده‌کنندگان از این برنامه‌ها بودند که

1. GEM

2. AAA Family

با سهولت بیشتری به سخت‌افزار مورد نیاز دست می‌یافتد و متعاقباً تکثیر نوارهای ویدئویی ضبط شده از برخی کانال‌ها به‌ویژه کانال ام تی وی^۱ از سوی دست‌اندرکاران تهیه و توزیع زیرزمینی نوار ویدئویی در ایران که سابقه‌ای پانزده ساله داشت، آغاز شد. به تدریج نصب آنتن‌های مذکور در برخی منازل که بیشتر در نقاط مرتفع نشین شمال تهران مرکز بودند، آغاز شد. به تدریج آنتن‌های بشقابی در مناطق متوسط نشین تهران نیز دیده شد؛ ضمن آن‌که موضوع ماهواره، سوژه بسیاری از محافل و مجالس غیررسمی شد و اوضاع سال‌های ورود ویدیو به ایران تکرار شد و خانواده‌ها برای دیدن برنامه‌های شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای با کنجکاوی به منازل صاحبان این وسائل می‌رفتند. در مجتمع‌های مسکونی، هزینه تهیه یک مجموعه سخت‌افزاری برای دریافت برنامه‌های ماهواره‌ای از طریق سرشکن کردن قیمت آنتن بشقابی، کمتر و برای منازلی که به‌طور انفرادی اقدام به خرید می‌کردند، بیشتر بود» (محسنیان، ۱۳۷۳: ۴-۵). در سال‌های اولیه حضور تلویزیون‌های ماهواره‌ای در ایران، هیچ قانونی در خصوص استفاده از آن وجود نداشت به همین دلیل آنتن‌های ماهواره‌ای مثل قارچ بر پشت بام‌ها روییدند. از همان روزهای اول، بحث در مورد تلویزیون‌های ماهواره‌ای (همانند بحث در مورد دستگاه‌های پخش و ضبط ویدئو در دهه ۱۳۶۰)، در میان مردم، رسانه‌های ملی و نهادهای گوناگون، بسیار داغ بود و تلویزیون‌های ماهواره‌ای در مرکز هراس ملی از تهاجم فرهنگی غرب قرار داشتند. در اردیبهشت ۱۳۷۳ عده‌ای از نمایندگان مجلس (اعضای کمیسیون فرهنگ و ارشاد اسلامی)، پیش‌نویس لایحه‌ای را تنظیم کردند که بر طبق آن، استفاده شخصی از تلویزیون‌های ماهواره‌ای ممنوع شد. این لایحه، موجی از منازعات فکری را در میان نمایندگان مجلس برانگیخت، اما سرانجام پس از بحث‌ها و مشاجرات بسیار و پس از ۴ ماه حالت تعليق، مجلس شورای اسلامی با علم به این که ممکن است اعمال این قانون محدود نباشد، قانونی را در تاریخ ۲۳

بهمن ۱۳۷۳ به تصویب رساند که طبق آن، مالکیت و استفاده از تجهیزات ماهواره‌ای ممنوع می‌شد (شهابی و جهانگردی، ۱۳۸۷: ۲۶).

با گذشت مدتی نسبتاً طولانی از دوره مذکور، ماهیت مسائل مربوط به تلویزیون‌های ماهواره‌ای در کشورمان، بهویژه در کلان‌شهرهایی همچون تهران، اصفهان و تبریز بسیار تغییر کرده است.

تقاضا و اقبال عمومی به شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای با پیدایش نخستین شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان در آغاز سال ۱۳۷۹ با نام تلویزیون ملی ایران رشد فزاينده‌ای به خود گرفت. اين شبکه تلویزیونی را يك خواننده سابق ايراني (ضياء آتاباي) مقيم لس آنجلس اداره می‌كند (همان). به تدریج در طول دو دهه گذشته شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، بهویژه شبکه‌های فارسی‌زبان، با سرعت روزافزونی افزایش یافته و با اغماس و تساهل نسبی در خصوص اعمال قانون ممنوعیت استفاده از تجهیزات ماهواره‌ای، شواهد و مطالعات حاکی از گستردگی این شبکه‌ها در ایرانی از آن است.

«با رصد مشاهده‌ای شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، به طور خیلی کلی می‌توان آن‌ها را حداقل به ۱۰ دسته تقسیم کرد:

۱. شبکه‌های خبری: محتوای اصلی این شبکه‌ها را برنامه‌های سیاسی همچون خبر و تفسیر خبر تشکیل می‌دهد که در میان شبکه‌های فارسی‌زبان، شبکه «بی‌بی‌سی فارسی» تأثیرگذارترین شبکه خبری و سیاسی در میان این دسته از شبکه‌ها بوده است، چون از روش‌های نرم و بسیار ملایم برای خبر و اطلاع‌رسانی و انتقال پیام‌های این دسته است. شبکه خبری یورونیوز فارسی که در سال‌های اخیر تأسیس شده است و رویکرد پروپاگاندایی در آن، دیده نمی‌شود، از شبکه‌های مهم فارسی است که به پخش خبر می‌پردازد. علاوه بر آن، تمرکز شبکه وی آی^۱ آمریکا هم بر برنامه‌های سیاسی و

خبر است. شبکه‌هایی مانند *الجزیره*، *الحرثه*، سی ان ان، بی‌بی‌سی ورلد، *العربیه*، و ... به زبان‌های دیگر به پخش خبر و برنامه‌های مشابه همچون مستند خبری می‌پردازند.

۲. شبکه‌های فیلم و سریال: شبکه‌هایی مانند فارسی وان، *زمزمه*، *جم کلاسیک*، پی‌ام سی *فمیلی*، ایران اف ام^۱، ام بی سی پرشا^۲، ایران بیوتی^۳، پی‌دی‌اف^۴، *فاکس مویز*^۵، *زی افلام*^۶ و بسیاری شبکه‌های مشابه که در طول سال‌های اخیر به تعداد آن‌ها چندین شبکه افزوده شده است.

۳. شبکه‌های موسیقی (نما آهنگ): این شبکه‌ها مانند *جام جم*^۷ (متعلق به ایرانیان مقیم لس‌آنجلس)، و ... به‌طور پیوسته نماهنگ پخش می‌کنند.

۴. شبکه‌های دینی؛ شبکه‌هایی که برای تبلیغ ایدئولوژی خاصی تأسیس شده‌اند مانند شبکه‌های تبلیغ مسیحیت؛ «محبت»، «نجات»، «امید ایران»، ... یا شبکه‌های تبلیغ شیعیان مانند *الزهراء* یا *سلام* یا *امام حسین* یا شبکه‌های تبلیغ اهل تسنن مانند «الرحمه» یا «اقرآ» یا برخی شبکه‌های مربوط به آیین بودا.

۵. شبکه‌های تجاری؛ شبکه‌هایی که هدف آن‌ها بازاریابی و فروش کالاهای خارجی در ایران است.

۶. شبکه‌های ورزشی؛ شبکه‌هایی که صرفاً مسابقات ورزشی را در زمینه‌های مختلف برای مثال، صرفاً *فوتبال* یا *موتورسواری* و *ماشین‌سواری* یا *والیبال* یا *اسب‌دونی* را پوشش می‌دهند.

۷. شبکه‌های کودک؛ که برنامه‌های مختص کودکان را پخش می‌نمایند.

-
1. Iran FM
 2. MBC Persia
 3. Iran Beauty
 4. PDF
 5. Fox Movies
 6. Zee Aflam
 7. Jamejam

۸. شبکه‌های مستند: این شبکه‌ها به طور پیوسته انواع برنامه‌های مستند را پخش می‌کنند اما این مستندها به لحاظ محتوا متفاوت‌اند: علمی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و تاریخی و ... مانند نشنال جئوگرافی فارسی، شبکه الجزیره الوثائقیه (الجزیره مستند)، هیستوری^۱، تراول^۲ و ...

۹. شبکه‌های پورنو؛ که هدف آن‌ها برانگیختن هیجانات جنسی و نیز ترغیب همجنس‌خواهی یا همجنس‌گرایی است.

۱۰. شبکه‌های گفتگو محور: اگرچه با نگاهی عام‌تر، شبکه‌های پخش‌کننده فیلم و سریال، موسیقی و ورزش هم گاه برنامه‌های گفتگویی و تاک‌شو پخش می‌کنند اما در معنی محدود‌تر، منظور از این شبکه‌ها، شبکه‌هایی هستند که صرفاً بر پخش مسابقه و تاک‌شو با حضور شرکت‌کنندگان در استودیو یا به صورت تلفنی متمرکز هستند و عملده برنامه‌هایشان در ساعت پریمننده شب پخش می‌شود. (بی‌چرانلو، ۱۳۸۸: ۱۱۷-۱۱۱).

در میان تلویزیون‌های متعدد ماهواره‌ای که تعداد شبکه‌های فارسی‌زبان مستقر در خارج از کشور از ۵۰ شبکه نیز فراتر رفته است، تنها معدودی از آن‌ها همچون شبکه‌های «من و تو^۱»، «فارسی وان»، «زمزمه»، «بی‌بی‌سی فارسی»، «ام بی‌سی فارسی» و «جم تی وی» در دوره‌های مختلف با اقبال بیشتر مخاطبان ایرانی مواجه شده‌اند. نکته مشترک در خصوص همه این شبکه‌ها پخش برنامه‌ها به زبان فارسی (همچون شبکه بی‌بی‌سی فارسی و من و تو) یا دوبله فارسی (همانند شبکه‌های فارسی وان و جم کلاسیک و من و تو) یا زیرنویس فارسی (مانند شبکه ام بی‌سی فارسی) است. این در حالی است که قالب برنامه‌های پخش شده از این شبکه‌ها متفاوت بوده است. تمرکز بر پخش برنامه به زبان فارسی، نشان‌دهنده آگاهی سیاست‌گذاران شبکه‌های یادشده به این موضوع است که بسیاری از مخاطبان ایرانی، زبان‌های خارجی را نمی‌دانند و به‌منظور

1. History
2. Travel

تأثیرگذاری گستردۀ تر از گذشته و ارتباط با قشر وسیع‌تری از ایرانیان، باید اقدام به پخش برنامه با زبان مخاطبان، یعنی فارسی نمود.

هر دسته از این شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای گروه عمده‌ای از مخاطبان را هدف قرار داده‌اند که در این میان، زنان و جوانان به دلیل نقش‌آفرینی جدی و مهم در جامعه، جدی‌ترین مخاطبان هدف شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای هستند. تا پیش از سال ۱۳۸۷ که نقش‌آفرینی غیر ایرانیان در تأسیس و اداره شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای کمتر نداشتند، حضور و تأثیر این شبکه‌ها در میان مخاطبان ایرانی کمتر احساس می‌شد اما از سال ۱۳۸۷ با ورود عربستان سعودی در تأسیس شبکه فارسی ام بی‌سی فارسی، انگلیس در تأسیس بی‌بی‌سی فارسی، شرکت‌های وابسته به روپرت مردک در تأسیس فارسی وان و زمزمه و تأسیس یوروپیوز فارسی در اروپا و ... به تدریج نقش‌آفرینی کشورهای دارای رویکرد خصمانه در قبال جمهوری اسلامی ایران در دنبال کردن اهداف خود از طریق شبکه‌های ماهواره‌ای بیشتر نمایان شد. از این‌رو تحلیل رویکرد شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای متمرکز بر مخاطبان ایرانی، بسیار حائز اهمیت است، چراکه به دلیل فقدان سواد رسانه‌ای کافی در میان برخی مخاطبان ایرانی، این شبکه‌ها در بلندمدت آثار گوناگونی بر نگرش‌های آن‌ها دارند که قابل تأمل هستند و باید با نگاهی فرهنگی در جهت مدیریت رسانه‌ای این مسئله از طرق گوناگونی مانند توسعه برنامه‌های آموزش سواد رسانه‌ای خط مشی‌گذاری کرد تا امکان خوانش آگاهانه‌تر مخاطبان از برنامه‌های این شبکه‌ها فراهم شود.

به نظر می‌رسد شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان سرگرمی محور به منظور جذب مخاطب، خط مشی‌های خاصی را اتخاذ کرده‌اند که در مجموع می‌توان گفت رویکردهای آن‌ها برآمده از مطالعات متمرکز بر روان‌شناسی اجتماعی ایران و مطالعه بافت و محیط رسانه‌ای است که مخاطب فارسی‌زبان به‌ویژه مخاطب ایرانی را در برگرفته است. در تصویری کلی از ارتباط‌گیری تلویزیون‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان با مخاطبان خود مشاهده می‌شود که هر یک از این شبکه‌ها طیف خاصی از مخاطبان را

هدف قرار داده و جدول پخش برنامه‌های خود را بر این اساس تنظیم کرده‌اند. علاوه بر این هر شبکه با در نظر داشتن ساعت پربیننده در ایران و در طول هفته اقدام به تنظیم جدول پخش برنامه‌هایش نموده است.

به طور خلاصه، مسئله اصلی پژوهش پیش رو این است که در میدان رقابت تلویزیون‌های ماهواره‌ای با شبکه‌های تلویزیونی داخلی، بخشی از مخاطبان ایرانی، از تلویزیون‌های داخلی روگردان شده و به رقیب رو آورده‌اند. از این‌رو، به مطالعه ویژگی‌های برنامه‌ها و شیوه‌های تعامل مهم‌ترین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان با مخاطبان – که منجر به توفیق نسبی آن‌ها در جذب مخاطب شده – پرداخته شده است تا علل این توفیق واکاوی شود.

با در نظر گرفتن مسئله پژوهش، این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این پرسش است که مهم‌ترین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان سرگرمی محور از چه روش‌هایی برای جذب مخاطب بهره می‌گیرند؟

پیشینه تحقیق

مهم‌ترین تحقیقات مرتبط با این مطالعه که به زبان فارسی منتشر شده‌اند، عبارتند از:

جدول ۱- فهرست و چکیده مطالعات پیشین متمرکز بر شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای

ردیف	عنوان پژوهش	پژوهشگر	مشخصات نشر	معرفی پژوهش
۱	آتن‌های ماهواره‌ای در آسیا و واکنش دولتها	مهدی محسنیان راد	دوماهنامه مجلس و پژوهش، شماره ۱۱، ۱۳۷۳	این مطلب در قالب گزارش ویژه منتشر شده و مشتمل بر نتایج حاصل از برگزاری میزگردی با حضور سه تن از نمایندگان مجلس است.
۲	مسئله تأسیس رادیو و تلویزیون خصوصی در ایران.	علیرضا حسینی پاکدهی	دانشگاه علامه طباطبائی پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۷۵	این پایان‌نامه ضمن بررسی وضعیت مالکیت و اداره صداوسیما، به بررسی زمینه و شرایط تأسیس رادیو و تلویزیون خصوصی از دیدگاه مختصان و مسئولان صداوسیما پرداخته است

۶۵ مهمنه ترین روش‌های جذب مخاطب در ...

این پایان‌نامه به تفسیر و برداشت جمیعی از جوانان تهرانی از برنامه‌های سرگرمی و ... شبکه‌های تلویزیونی فارسی‌زبان پرداخته است.	دانشگاه تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۷۸	رضا کاوند		نحوه دریافت شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان توسط جوانان	۳
در این مقاله‌ها پژوهشگر کوشیده است با استفاده از تجربه‌های سیاست‌گذاری ماهواره‌ای در کشورهای آسیایی، به بررسی انتقادی سیاست ماهواره‌ای ایران پردازد. این مقاله وضعیت ماهواره در کشورهای آسیایی و بهره‌وری از کانال‌ها و برنامه‌های مورد قبول در این کشورها، نقایص سیاست ماهواره‌ای ایران را نشان می‌دهد و می‌گوید عدم توجه به اصل بهره‌وری و تکیه بیش از حد به منوعیت قانونی، از عدمه ترین دلایل عدم موفقیت در کنترل مصرف ماهواره‌ای مردم و جلوگیری از پیامدهای سوء آن بوده است.	۱- پژوهش‌های ارتباطی ۱۳۸۱ شماره ۳۱ و ۳۰ ۲- فصلنامه «نامه علوم اجتماعی» شماره ۲۶، زمستان ۱۳۸۴، پژوهشی به سفارش مرکز پژوهش‌های اسلامی	مهندی متظر قائم		- سیاست‌های دریافت برنامه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در کشورهای آسیایی - بررسی و نقد سیاست ماهواره‌ای ایران با تکیه بر تجربه کشورهای آسیایی	۴
این مقاله در کتابی با عنوان: «پخش مستقیم ماهواره‌ای در قرن بیست و یکم: چالش‌های حقوقی و فرهنگی» منتشرشده است و به بررسی پیامدهای اجتماعی و فرهنگی تماشای تلویزیون‌های ماهواره‌ای پرداخته است.	گروه مطالعات حقوقی صداوسیما، سروش، ۱۳۸۱	مرتضی ناجی		چشم اندازی به ابعاد فرهنگی و اجتماعی حاصل از ارسال و دریافت مستقیم برنامه‌های ماهواره‌ای	۵
این مقاله با تکیه بر یافته‌های تجربی و دیدگاه‌های مختلف در طول سال‌های منوعیت بهره‌داری از تجهیزات دریافت ماهواره، به الگوهای رفتاری ایرانیان در این زمینه پرداخته؛ الگوهایی که نشانگر تمایل و گرایش ایرانیان به آن دسته از پدیده‌های جدید تکنولوژیکی است که در خارج از جهان فرهنگی‌شان رخ می‌دهد.	فصلنامه رسانه، جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۱، شماره ۵۲	محمد رضا رسولی		رادیو و تلویزیون: مخاطب‌شناسی تلویزیون‌های ماهواره‌ای	۶

<p>این رساله، در صدد شناخت نظام حقوقی مطلوب رادیو - تلویزیونی ایران در پرتو بررسی تطبیقی نظام‌های حقوقی رادیو - تلویزیونی کشورهای منتخب (فرانسه، انگلستان، هند، ترکیه، ایران)؛ چگونگی رابطه میان نظام رادیو - تلویزیونی کشورهای مذکور با دیگر نظام‌های آن‌ها (اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی) و همچنین شناسایی مهمترین عوامل مؤثر بر تشدید فاصله نظام رادیو - تلویزیونی ایران از الگوی مطلوب برآمده است. این رساله، پیشنهادهایی را برای پویا شدن مدیریت رادیو - تلویزیون ایران ارائه داده است.</p>	<p>دانشگاه علامه طباطبائی، رساله دکتری، ۱۳۸۲</p>	<p>علیرضا حسینی پاکدهی</p>	<p>نظام حقوقی مطلوب رادیو و تلویزیون جمهوری اسلامی ایران - بررسی تطبیقی</p>
<p>تحقیقات این پژوهشگران که در فاصله سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۷ به انجام رسیده، بر این موضوعات متمرکز هستند: الگوی استفاده از شبکه‌های ماهواره‌ای در ایران، بررسی الگوی استفاده از شبکه تلویزیونی کشورهای همسایه در استان‌های مرزی، پیامدهای اجتماعی فرهنگی شبکه‌های ماهواره‌ای در ایران (با معرفی محتوای برنامه‌های این شبکه‌ها)، مخاطب‌شناسی شبکه‌های ماهواره‌ای در ایران، وضعیت شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان در ایران، و ماهواره در ایران: گذشته، حال و آینده.</p>	<p>مرکز تحقیقات صداوسیما، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲، ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۱۳۸۵، ۱۳۸۶</p>	<p>ابراهیم فتحی و فردین علیخواه</p>	<p>نظرسنجی از مردم ۳۱ شهر کشور درباره شبکه‌های ماهواره‌ای</p>
<p>در این مقاله، ضمن ارائه نویعی سخن‌شناسی از تلویزیون‌های ماهواره‌ای، کارکرد احتمالی برخی از شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در تقابل نرم فرهنگی با جمهوری اسلامی ایران تشریح شده است.</p>	<p>فصلنامه رسانه، شماره ۷۸، ۱۳۸۸</p>	<p>عبدالله بیچرانلو</p>	<p>کارکردهای شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در جنگ نرم</p>

۶۷ مهمن روش‌های جذب مخاطب در ...

<p>این تحقیق، تأثیر میزان استفاده از شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای به‌ویژه محتواهای خبری و سرگرمی، بر هویت فرهنگی بومی دانشجویان در استان کردستان ایران را مطالعه کرده است.</p>	<p>۱۳۸۹</p>	<p>احمد محمد پور، اسد الله نقدي و بهزاد نادر نژاد</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۰</p>	<p>مصطفی محمدی، سلیمان فراهادی و فرهاد حصاری</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی شهر اراک</p>	<p>تأثیر ماهواره بر هویت فرهنگی در کردستان ایران، بررسی موردی دانشجویان گرد دانشگاه‌های سنتی</p>	<p>۱۰</p>
<p>این پژوهش، تأثیر متغیر تلویزیون ماهواره‌ای بر هویت مذهبی، فرهنگی، سیاسی و زبانی دانشجویان را از طریق پیمایش بررسی کرده است.</p>						<p>آسیب‌شناسی تأثیر ماهواره بر هویت اجتماعی - فرهنگی، بررسی موردی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر اراک</p>	<p>۱۱</p>
<p>در این پایان‌نامه به خوانش جمعی از جوانان تهرانی به عنوان تفسیرگرانی فعال از سریال‌های تلویزیونی ماهواره‌ای پرداخته شده است.</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۰</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۰</p>	<p>سامانه خواجه وند احمدی</p>	<p>پایان‌نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۹۰</p>	<p>تحلیلی بر نحوه خوانش جوانان از شبکه ماهواره‌ای فارسی وان: مردم‌پست</p>	<p>۱۲</p>	
<p>در این پایان‌نامه، تفسیر و برداشت زنان تهرانی، از سریال ویکتوریا بر اساس زمینه‌های فرهنگی اجتماعی زیست‌بوم آنها بررسی شده است.</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۰</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۰</p>	<p>فاطمه علی‌اصغر</p>	<p>پایان‌نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۹۰</p>	<p>تحلیل دریافت زنان تهرانی از سریال‌های فارسی وان</p>	<p>۱۳</p>	
<p>در این مقاله خوانش ۳۰ زن تهرانی از سریال پریستله ویکتوریا بر اساس نظریه‌های مخاطب فعال، به‌ویژه مصرف بین فرهنگی مطالعه شده است.</p>	<p>مجله زن در فرهنگ سریال‌های سریال پریستله ویکتوریا بر اساس نظریه‌های مخاطب فعال، به‌ویژه مصرف بین فرهنگی مطالعه شده است.</p>	<p>مونا کلاتری، و محمد رضایی</p>	<p>و هنر، ۳، (۲)، ۱۳۹۰</p>	<p>خوانش مخاطبان سریال‌های شبکه ماهواره‌ای فارسی وان: مورد تماشگری ویکتوریا</p>	<p>خوانش مخاطبان سریال‌های شبکه ماهواره‌ای فارسی وان: مورد تماشگری ویکتوریا</p>	<p>۱۴</p>	
<p>این مقاله به تحلیل نشانه شناختی سریال‌های دو شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی زبان یعنی فارسی وان و پی‌ام‌سی فیلی باهدف شناخت سبک زندگی نمایش داده شده، پرداخته است. مسئله اصلی پژوهش حاضر این است که سریال‌های شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای چه الگوهایی از سبک زندگی</p>	<p>فصلنامه رسانه، شماره ۸۸ پاییز ۱۳۹۱</p>	<p>علیرضا حسینی پاکدهی و مریم یار قلی</p>	<p>دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۹۱</p>	<p>سبک زندگی در سریال‌های تلویزیونی ماهواره‌ای تحلیل نشانه شناختی سریال‌های شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی وان و پی‌ام‌سی (فیلی)</p>	<p>سبک زندگی در سریال‌های تلویزیونی ماهواره‌ای تحلیل نشانه شناختی سریال‌های شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی وان و پی‌ام‌سی (فیلی)</p>	<p>۱۵</p>	

<p>را به مخاطبان ارائه می‌دهند؟ یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که سبک زندگی نمایش داده شده در سریال‌های این دو شبکه دارای ویژگی‌هایی چون رفتارهای غیراخلاقی، روابط نامشروع خارج از عرف، بارداری پیش از ازدواج، تمایل به زندگی مرفه و دوری از ساده زیستی و... است.</p>				
<p>این تحقیق با رویکردی مردم‌نگارانه به تحلیل مصرف و دریافت مخاطبان جوان شهر مریوان از سریال‌های عامه‌پسند ماهواره‌ای پرداخته و با ۲۵ نفر از جوانان مریوانی، مصاحبه‌های عمقی انجام گرفته است.</p>	<p>فصلنامه رسانه، شماره ۸۸ پاییز ۱۳۹۱</p>	<p>عبدالله گیویان و امید کریمی</p>	<p>صرف فرهنگی و استفاده از سریال‌های عامه‌پسند</p>	<p>۱۶ ماهواره‌ای</p>
<p>در این مقاله به دلایل گرایش مردم به استفاده از تلویزیون‌های ماهواره‌ای با پیمایش در میان ۴۵۸ نفر از شهروندان قائم‌شهری که بیننده شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان بوده‌اند، پرداخته شده است.</p>	<p>فصلنامه مطالعات فرهنگ- ارتباطات سال چهاردهم، بهار ۱۳۹۲ - شماره ۵۳</p>	<p>مهرداد متانی، رمضان حسن‌زاده و علی‌اکبر فرهنگی</p>	<p>نگرش مخاطبان قائم‌شهری به شبکه‌های تلویزیونی</p>	<p>۱۷ ماهواره‌ای</p>
<p>در این مقاله، نگارندگان به علل جذایت سریال‌های شبکه‌های تلویزیونی فارسی‌زبان در سال‌های اوایل دهه ۱۳۹۰ برای مخاطبان ایرانی پرداخته‌اند.</p>	<p>فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی، بهار ۱۳۹۳</p>	<p>علی‌ریعی و هاجر پاک کردکنی</p>	<p>احساس همجواری با سریال‌های عامه ماهواره‌ای</p>	<p>۱۸</p>

همان‌طور که مشاهده می‌شود اغلب مطالعات انجام شده یا به تحلیل محتواهای برنامه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای پرداخته‌اند یا بر تأثیرات شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای بر مخاطبان متمرکز هستند. اغلب محققان به دلیل مطالعات میان‌رشته‌ای‌شان یا زمینه مطالعاتی نظری خود، تلاش کرده‌اند به موضوع آثار اجتماعی، فرهنگی و سیاسی شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در جامعه ایران پردازند اما تأمل و دقیقت در

ماهیت رسانه‌ای برنامه‌های این شبکه به‌ویژه، فرم، زمان گنجانده شده در جدول پخش، رویکرد برنامه برای جذب مخاطب و.. در اغلب مطالعات دیده نمی‌شود، چراکه این موضوع، بیشتر دغدغه رسانه‌ای رقیب مانند سیمای جمهوری اسلامی ایران و برنامه‌سازان آن است نه محققان علوم اجتماعی و موضوع یادشده، نقطه تمایز این مطالعه با پژوهش‌های پیشین است. همچنین در مطالعات پیشین، برخلاف تحقیق پیش رو، تلویزیون «من و تو ۱»، کمتر مورد توجه محققان بوده و درباره شبکه «تری‌ای‌فمیلی»، به دلیل عمر کوتاه آن، مطالعه نشده است. علاوه بر این، محققان در اغلب مطالعات پیشین، بر سریال‌های تلویزیونی از جمله سریال‌های شبکه جم پرداخته‌اند و بر گونه‌های دیگر تمرکز نداشته‌اند.

مبانی نظری تحقیق

• تلویزیون‌های ماهواره‌ای و رضامندی مخاطبان

مفهوم جامعه به شمار زیادی از افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها که در یک حیطه (قلمرو) عمومی یکسان زندگی می‌کنند و از یک فرهنگ برخوردارند، اطلاق می‌شود، و فرهنگ، به شیوه‌هایی از زندگی که در طول زمان به اعضای جامعه انتقال داده می‌شوند و جامعه را نگه می‌دارند، گفته می‌شود.

رسانه‌های جمعی به سه روش مربوط به هم انگاره‌های فرهنگ را ارائه می‌کنند:

۱. آن‌ها توجه مردم را به معیارهای رفتار قابل قبول در جامعه و نحوه صحبت درباره آن‌ها جلب می‌کنند؛ مثلاً نمایش نحوه برخورد پلیس با مجرمان، ارتباطات اجتماعی و ارتباط با جنس مخالف باعث می‌شود که مخاطبان، انواع ارتباطات در جامعه را فرآگیرند. رسانه‌ها به مخاطبان می‌گویند چه چیزی جذاب است و چه چیزی زیباست (به نحوی هنجرها و ناهنجرها را مشخص می‌کنند)

۲. رسانه‌های جمعی می‌گویند چه چیزی و چه کسی در جهان اهمیت دارد و چرا؟ آن‌ها می‌گویند چه کسی مشهور است (از ستارگان سینما تا دانشمندان) و دلایلی برای این موضوع ارائه می‌کنند.

۳. رسانه‌های جمعی باعث می‌شوند افراد به ادراکی از خود و ارتباط یا عدم ارتباطشان با یکدیگر برسند. برای مثال از خود بپرسند: آیا من ظاهر مناسبی دارم؟ آیا من در مقایسه با اغلب افراد، مذهبی ترم یا کمتر مذهبی‌ام؟ از سواد بیشتری برخوردارم یا کمتر؟ اغلب یک مقایسه سریع و ناخودآگاه اتفاق می‌افتد. ممکن است خودمان و سبک زندگی خودمان را با افرادی از فرهنگ‌ها و کشورهای دیگر مقایسه کنیم (Turow, 2009: 25).

مردم به مثابه مخاطبان رسانه‌ها، چگونه از رسانه‌ها استفاده می‌کنند؟

محققان دریافته‌اند که میزان اعتبار رسانه‌ها نزد مردم به میزان موافقت محتوای رسانه‌ها بالرزش‌های آن‌ها بستگی دارد. همچنین مخاطبان از محتوای رسانه‌ها برای بحث‌های میان فردی روزمره استفاده می‌کنند که به این فرایند اصطلاحاً «استفاده از مواد و محتوای رسانه‌ای به عنوان وجه (پول) رایج اجتماعی یا سکه‌های مبادله» گفته می‌شود. (همان: ۲۵)

نظریه استفاده و رضامندی، یکی از مهم‌ترین نظریه‌ها در حوزه ارتباطات است، که کارکرد رسانه‌ها برای مخاطبان را از منظر نیازهای آن‌ها به رسانه‌ها تبیین می‌کند. «فرض اصلی نظریه یادشده این است که مخاطبان رسانه‌ها پویا و فعل هستند، و بنابراین قادرند در خصوص روابری با رسانه‌ها یا پیام‌های رسانه‌ای تصمیم‌گیری کنند. این رویکرد، بیشتر به این موضوع می‌پردازد که مردم با رسانه‌ها چه رفتاری دارند تا این که رسانه‌ها با مردم چه می‌کنند؟

لازم به تأکید است که بیشتر الگوهای استفاده و رضامندی، عنصر فرستنده را از فراغرد ارتباط جمعی کنار می‌گذارند. این الگوها نوعاً با عواملی آغاز می‌شوند که بر انتخاب مخاطبان از محتوای رسانه‌ها تأثیر می‌گذارند. این الگوها بر نیاز مخاطب و

زمینه‌های اجتماعی و شکل‌دهنده ارتباط اجتماعی او توجه می‌کند. در این الگوها نیازها و انگیزه‌ها عناصر اصلی محسوب می‌شوند.

این طبقه‌بندی در واقع انگیزه‌های مخاطب را در استفاده از رسانه‌ها مشخص می‌کند، یعنی درست در مقابل هدف‌های ارتباط گران قرار می‌گیرد. اما، نکته این است که انگیزه مخاطبان برای استفاده از پیام‌ها و رسانه‌ها با هدف‌های ارتباط گران یکسان و مشابه نیست. انگیزه‌های شخصی ممکن است فرد مخاطب را به گزینش جنبه‌ها و معناهایی وارد که موردنظر فرستنده نبوده است. بنابراین، انگیزه و نیاز مخاطب نقش مؤثری در فرایند ارتباط دارد. نیاز مخاطبان در استفاده از رسانه‌ها روی میزان فعل بودن آن‌ها نیز تأثیر می‌گذارد.

از سوی دیگر، تنوع رسانه‌ای کنونی بر قدرت مخاطبان امروزین افزوده است و به عبارتی دیگر از قدرت ارتباط گران که ناشی از تسلط و کنترل آن‌ها بر محتوا، تعیین شکل و ماهیت پیام، زمان و چگونگی انتشار و در کل، انحصارشان بود کاسته است. بر این اساس، سلیقه و انتخاب مصرف‌کننده رسانه در تنظیم محتوای پیام‌ها تأثیر می‌گذارد. مخاطب فعل امروز رسانه‌ها بر مبنای نیازها، انتظارات، زمینه‌های جامعه‌شناسی و روان‌شناسی خود از رسانه‌ها استفاده یا به عبارتی رسانه و پیام را انتخاب می‌کند (میر عابدینی، ۱۳۸۷: ۵۶). مخاطب فعل، مخاطبی است که با توجه به مجموعه ویژگی‌های فردی، اجتماعی و فرهنگی، قدرت معنا سازی و درک متون رسانه‌ای و مقاومت در برابر معانی مرجح پیام را دارد. آین انگ می‌نویسد: «مخاطبان» دیگر فقط «موضوع مطالعه» یا واقعیتی «بیرونی» نیستند که رشتہ مطالعاتی خاصی مدعی مالکیت آن‌ها باشد، بلکه باید آن‌ها را پیش و بیش از هر چیز به عنوان یک استعاره گفتمانی تعریف کرد که از روش‌های دائماً در حال تغییر و بسیار ناهمگون متعدد برساختن معنا و معارضه‌های معنایی در انواع و اقسام شرایط روزمره کاربرد و مصرف رسانه‌ها حکایت می‌کند (انگ، ۱۹۹۶ به نقل از مهدی زاده، ۱۳۸۹).

در حقیقت رویکرد استفاده مخاطبان بر مبنای نیاز و رضامندی (خشنودی) که کاتر، بلامر و گورویچ از جمله محققانی هستند که بر آن صحه گذاشته و تأکید کرده‌اند، عناصر ذیل را در برمی‌گیرد:

۱. مخاطب فعل محسوب می‌گردد که به این معناست که بخش مهمی از استفاده از رسانه‌ها معطوف به هدف فرض می‌شود.
۲. در فرایند ارتباط، مخاطب در امر مرتبط ساختن اراضی نیاز و انتخاب رسانه‌ای ابتکار عمل زیادی دارد.
۳. رسانه‌ها با دیگر منابع اراضی نیاز رقابت می‌کنند (سورین و تانکارد، ۱۳۸۴).^{۴۲۴}

آین انگ در مقاله‌ای با عنوان «ماهیت مخاطب» پس از اشاره به دو برداشت کلاسیک از مفهوم مخاطب-مخاطب به عنوان «توده» و مخاطب به عنوان «بازار»-می‌نویسد: دیرزمانی است که عالمان رشته ارتباطات با این دو مفهوم رایج در چالش‌اند و می‌کوشند برای مخاطبان رسانه‌ای چشم‌انداز بدیلی را عرضه کنند. در این چشم‌اندازهای نوین، مطالعه درباره مصرف رسانه‌ای به مثابه فعالیتی اجتماعی و فرهنگی تأکید می‌شود. نخستین تلاش‌ها برای نیل به این مقصود به وسیله محققان قائل به نظریه استفاده و رضامندی صورت گرفت. نقطه عزیمت این پژوهشگران این بود که رسانه‌ها برای مردم «کارکرد» دارند، یعنی استفاده از رسانه‌ها، نیازها و خواسته‌های معینی را برآورده می‌کنند. گروه دیگری از پژوهشگران که به فعالیت مخاطبان توجه دارند، کسانی هستند که به بررسی نحوه «دربیافت» محصولات رسانه‌ها می‌پردازنند. سروکار این پژوهشگران با شیوه‌هایی است که بر حسب آن، مردم متن رسانه‌ها را تفسیر و معنادار می‌کنند. سرانجام این که در حوزه دانشگاهی پژوهش درباره مخاطب، روند تازه‌ای مشاهده می‌شود؛ این روند عبارت از رشد آگاهی نسبت به یک ضرورت است: ضرورت درک این نکته که رسانه‌های جمعی چگونه در «بافت زندگی روزمره» جای می‌گیرند (انگ، ۱۹۹۵: ۲۱۴؛ به نقل از مهدی زاده، ۱۳۸۹).

در حقیقت، آنچه باعث گرایش روزافزون مخاطبان ایرانی به تلویزیون‌های ماهواره‌ای شده است، نیاز آن‌ها به گذران اوقات فراغت است و این شبکه‌ها برای اغلب آن‌ها «کارکردهای گوناگونی همچون آرامش‌بخشی، لذت و سرگرمی را دارد که از مهم‌ترین کارکردهای رسانه‌ها به شمار می‌رود» (Turow, 2009: 25).

تلویزیون و اقتصاد توجه

صاحب‌نظران بر این اعتقادند که در عصر تحولات ستایران فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، جذب توجه مخاطبان از طریق رسانه‌ها به سادگی گذشته نیست و رسانه تلویزیون که هر روز با رقبای جدیدتر و جدی‌تری رو برو می‌شود، باید بیش از گذشته به فرمول‌ها و مبانی اقتصاد توجه، اهتمام داشته باشد؛ «دنیای نو، دنیای چندصداًی است. از دنیای بسته و انحصاری به دور است. خانه‌ها پر از امواج گوناگون شده‌اند. اطلاعات هر روز بیشتر می‌شود؛ به نحوی وسیع‌تر توزیع می‌گردد و انسان‌ها مستغرق در دنیای رسانه‌ای و اطلاعات‌اند. در مقابل توانایی و ظرفیت مغز آدمیان محدود است. پس اطلاعات تولیدشده و موجود در محیط باید با گذر از فیلترهای لگاریتمی و در یک رقابت شدید، به صور مختلف به ذهن راه یابد و درک شود. در نتیجه، تنها تولید وسیع و توزیع درست اطلاعات کافی نیست؛ بلکه جلب توجه انسان‌ها، مدنظر و هدف ارتباطات است. اگر مخاطب توجه نکند یا توجهی سطحی نشان دهد، تمام تلاش‌ها برپادرفته است. از همین رو، شاخه‌ای در دنیای ارتباطات با نام اقتصاد توجه پدید آمده است که در آن سخن از شیوه‌ها و فنونی است که می‌توان از طریق آن دو دنیای متناهی ذهن آدمیان و نامتناهی اطلاعات را تحلیل کرد و سپس شیوه‌های رسوخ به دنیای ذهن را فراهم کرد (فرهنگی و دیگران، ۱۳۸۹: ۹۶).

• فیسک و معنا سازی تلویزیون

مارشال مک لوهان در دو دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ میلادی معتقد بود که تمام رسانه‌های جمیع در واقع، مصاديق چشم بشر هستند. وقتی رادیو به مثابه گوش و روزنامه یا کتاب به عنوان چشم، استفاده شد، تلویزیون نیز وسیله‌ای برای استفاده چشم و گوش در نظر گرفته شد که موجب تقویت اطلاع‌رسانی به سیستم عصبی انسان می‌شد (مک کوئین، ۱۳۸۴: ۱۶). اما تلویزیون، را آن‌گونه که جان فیسک تصریح می‌کند، می‌توان یک عامل فرهنگی، به‌ویژه تولیدکننده و توزیع‌کننده معانی دانست. تلویزیون، برنامه‌هایی ایجاد می‌کند که مشحون از معانی بالقوه هستند و تلاش می‌کند این معنادار بودن را کترول و آن را به‌سوی معانی مرجع خاصی سوق دهد که نتیجه ایدئولوژی غالب باشد (Fisk, 1999: 4). این قدرت تأثیرگذاری رسانه تلویزیون در ایجاد و توزیع معانی، ناشی از ویژگی‌های خاصی است که این رسانه از آن‌ها برخوردار است و با وجود توسعه شبکه اینترنت در کشورهای مختلف و تشديد روند همگرایی رسانه‌ها، همچنان تلویزیون، رسانه‌ای بی‌بدیل است.

رویکرد فیسک به تلویزیون، در این تحقیق به این جهت موضوعیت دارد که بسیاری از برنامه‌های شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای هنگامی که در بافت ارتباطی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و حتی اقتصادی ایران برای مخاطب ایرانی پخش می‌شود به‌ویژه مخاطبی که در زمرة طبقه متوسط جدید ایران قرار می‌گیرد، تداعی‌ها و دلالت‌های خاص خود را دارد. از این‌رو، باید بررسی کرد که شبکه‌های یادشده با توجه به شناخت و تحلیلی که از جامعه ایران دارند، در گزینش و چینش برنامه‌ها چگونه عمل می‌کنند؟ برای مثال، چه میزان بر مخاطب زن متمرکز هستند و چگونه برای جذب او تلاش می‌کنند؟ مثلاً تأسیس شبکه‌های ویژه برای مخاطب زن مانند زمزمه را می‌توان در این راستا ارزیابی کرد؟ یا تمرکز این شبکه‌ها بر موضوع عشق یا خیانت، با تمرکز بر چه قشری از مخاطبان صورت می‌گیرد؟

روش تحقیق

این تحقیق با رویکردی اکتشافی و بدون اتکا به روش‌های کمی و بدون فرضیه انجام شده است.

رویکرد کلی به پژوهش را می‌توان به سه گونه اصلی کمی،^۱ کیفی،^۲ و ترکیبی^۳ تقسیم کرد (Creswell, 2003: 18). رویکرد کیفی بیشتر ماهیتی ذهنی و تحلیلی دارد و شامل بررسی و انعکاس ادراکات افراد به منظور فهم کنش‌های انسانی و اجتماعی است. «نقشه مشترک روش‌های کیفی این است که آن‌ها به دنبال تبیین شیوه ساخت جهان واقعیت توسط مردم (مردم چه می‌کنند یا چه رویدادهایی برای آن‌ها رخ می‌دهد) به بیانی معنی‌دار و دربردارنده بینشی غنی هستند. تعاملات و اسناد، شیوه‌هایی دانسته می‌شوند که در تلازم یا تعارض با یکدیگر، فرایندها و ساخت‌های اجتماعی را تشکیل می‌دهند.» (Rapely, 2007: x).

در این تحقیق با مشاهده پیوسته شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در مدت اجرای تحقیق (حدود یک سال)، ضبط و تحلیل محتوای کیفی آن‌ها، توصیفی از وضع موجود این شبکه‌ها و رویکردهایی که در قبال مخاطبان خود اتخاذ کرده‌اند، ارائه شده است. تلاش شده است با بررسی رویکردهای شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای سرگرمی محور و تحلیل محتوای کیفی (تحلیل کنداکتور، موسیقی، وله‌ها، آنونس‌ها، تعامل مجریان با مخاطبان، موضوع و محتوای برنامه‌های ترکیبی، و ...)، تحلیلی از برنامه‌های ۳ شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای پرینتده سرگرمی محور (من و تو ۱، تری‌ای‌فیلمی، و جم) صورت بگیرد. در واقع، تحلیل محتوای کیفی در پاسخ به سؤال تحقیق صورت گرفته است که مهم‌ترین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان از چه روش‌هایی برای جذب مخاطب بهره می‌گیرند؟

-
1. Qualitative
 2. Quantitative
 3. Mixed

در مطالعه پیش‌رو، برنامه‌های سه شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای که در دوره اجرای این مطالعه، از پرمخاطب‌ترین شبکه‌ها بوده‌اند، مطالعه و درباره شیوه‌های گوناگون جذب مخاطب در این شبکه‌ها یا دلایل اقبال به برنامه‌های آنها تأمل شد. با نگاهی به پیمایش‌های انجام شده، مطالب و واکنش‌های رسانه‌ها به برنامه‌های پخش شده از تلویزیون‌های ماهواره‌ای و بسیاری شواهد دیگر از جمله گفتگوهای کاربران در فضای مجازی می‌توان گفت ۷ شبکه «فارسی وان»، «زمزمه»، «بی‌بی‌سی فارسی»، «من و تو ۱»، «پی‌ام سی فمیلی^۱»، «جم^۲» و «تری ای فمیلی^۳»، پرینتندۀ ترین شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان در دهه اخیر بوده‌اند و به جهت گستردنگی مطالعات انجام‌شده در خصوص بی‌بی‌سی فارسی و فارسی وان و شبکه مشابه آن، «زمزمه»، این شبکه‌ها کنار گذاشته شدند. در آغاز این مطالعه، سه شبکه «پی‌ام سی فمیلی»، «من و تو ۱» و «جم کلاسیک» رصد شدند، و به تدریج برای محققان روشن شد که شبکه جم کلاسیک - که به جم تغییر نام داد - با پخش سریال‌های درام ترک، همچنان پرمخاطب است اما شبکه پی‌ام سی فمیلی به تدریج از گردونه رقابت جدی با شبکه‌های دیگر خارج شده است. از این‌رو، شبکه تازه تأسیس «تری ای فمیلی» که با پخش یک سریال به جمع شبکه‌های پرمخاطب در دوره اجرای تحقیق راه یافت، جایگزین پی‌ام سی فمیلی شبکه شد. هرچند این شبکه نیز در طول اجرای تحقیق، افت و خیز زیادی در جذب مخاطب داشت.

در خصوص نمونه تحقیق، لازم به توضیح است که در تحلیل کیفی، نمونه‌گیری نیازمند فرمول معتبر آماری نیست، حتی نمونه‌گیری تصادفی نمی‌تواند اطلاعات مفیدی را در اختیار محقق قرار دهد، چراکه هدف تحلیل کیفی، بررسی و تحلیل موضوعات یا موارد جزئی است (مهری زاده، ۱۳۸۳: ۱۵۵). از این‌رو، در این تحقیق، از روش

1. PMC Family
2. GEM
3. AAA Family

نمونه‌گیری هدفمند^۱، «که گاهی آن را نمونه‌گیری قضاوی نیز می‌نامند» (سفیری، ۱۳۸۷: ۵۹) استفاده شده است. در این مطالعه، بیش از ۱۲۰۰ ساعت برنامه تلویزیونی شبکه‌های تلویزیونی منتخب رصد شده و حدود ۲۰۰ ساعت از برنامه‌های این شبکه‌ها به عنوان متن تحلیل شده‌اند.

لازم به توضیح است که در این مطالعه، نخست، سه شبکه مورد نظر انتخاب شده و در گام دوم، برنامه‌هایی از این شبکه‌ها که از بیننده بیشتری برخوردار بودند، برای تحلیل برگزیده شدند و برنامه‌های دیگر که مخاطبان توجه خاصی به آن‌ها نداشتند، کنار گذاشته شدند. از آنجاکه تمرکز این تحقیق بر شیوه‌های جذب مخاطب بوده است، بنابراین آن دسته از برنامه‌ها که مورد توجه جدی مخاطبان قرار گرفتند و در فضای مجازی نیز حول این برنامه‌ها نظر و بازخورد ارائه کرده‌اند، تحلیل و بررسی شده‌اند. واحد تحلیل در این پژوهش، برنامه بوده است نه واحدهایی کوچک‌تر مانند سکانس یا نما و ... چرا که هدف پژوهش، تحلیل برنامه‌ها از منظر ویژگی‌های جذابیت بخش و شیوه‌های خاص برنامه‌سازی در هر برنامه برای جذب مخاطب بوده است، نه تحلیل بلاغی یا زبانی هر برنامه. از این‌رو، به هر برنامه به مثابه کلیتی واحد که در مجموع با برخورداری از ویژگی‌های خاص - از جمله محتوای آن - به دنبال برقراری ارتباطی گیرا و نگهدارنده مخاطب در پای برنامه است، توجه شده است.

برنامه‌های تحلیل شده، عبارتند از:

برنامه‌های منتخب شبکه من و تو ۱: شبکه تلویزیونی من و تو ۱ به‌طور شبانه‌روزی برنامه‌های خود را به زبان فارسی یا در مواردی با زیرنویس فارسی پخش می‌کند. فهرست مهم‌ترین برنامه‌های تحلیل شده شبکه مذکور به این شرح است:
۱- آکادمی موسیقی گوگوش ۲- شعر یادت نره! ۳- بفرمایید شام ۴- چراکه نه؟ ۵- من و تو + (من و تو پلاس) ۶- سالی تاک^۲ ۷- جواب ۸- کریس آنجل ۹- سینما، سینما

1. Purposive Sampling
2. Sali Talk

۱۰- تاره سینما ۱۱-گریتست هیتس^۱- دکتر کپی ۱۳- شبکه نیم ۱۴- آفساید

۱۵- وتبال موندیال ۱۶- تک شو ۱۷- رویدادهای تجربی (اکسپریمنتال^۲)

۱۸- مجموعه‌های مستند واقعیت

برنامه‌های منتخب شبکه جم: ۱- اخبار هنرمندان^۳ ۲- امریکنر گات تلتنت
(استعداد آمریکایی)

برنامه‌های منتخب شبکه تری ای فیلی: ۱- ماشین‌ها ۲- اخبار داغ^۴ ۳- منطقه هیجان (اکشن).

یافته‌ها

شبکه‌های تلویزیونی مطالعه شده، از شیوه‌های متعددی برای جذب مخاطب بهره می‌گیرند که در ادامه مهم‌ترین شیوه‌های جذب مخاطب در این شبکه‌ها تبیین شده‌اند.

۱. مرکز بر سرگرمی

اغلب برنامه‌های تلویزیون‌های ماهواره‌ای بر سرگرم‌سازی مخاطبان مرکز هستند و به نظر می‌رسد این خطمنشی با ذات رسانه تلویزیون همخوانی بیشتری دارد. از طرف دیگر، این موضوع با روانشناسی اجتماعی جامعه ایران نیز تناسب زیادی دارد؛ برای بسیاری از مردم، تماشای تلویزیون به معنای عام کلمه- که شامل تلویزیون ماهواره‌ای نیز می‌شود- بهمثابه یک تفریح یا سرگرمی جدی در برنامه روزمره زندگی آن‌ها محسوب می‌شود و اگر تلویزیون داخلی نتواند به این نیاز، پاسخ مطلوب بدهد، آن‌ها به راحتی و به سرعت سراغ تلویزیون‌های ماهواره‌ای می‌روند. از این‌رو شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای برنامه‌های گوناگونی در ژانرهای مختلف اعم از سریال، تلویزیون

-
1. greatest hits
 2. Experimental
 3. Celebrity news
 4. Wire News

واقعیت، تاک شو، مستند، ویدئو موسیقی و ... را که از محتوایی سرگرم‌کننده برخوردار است برای مخاطبان خود پخش می‌کند.

۲. بهره‌گیری از زیبایی‌های ساختاری

ویژگی‌ها و قابلیت‌های زیبایی‌شناختی و هنری یک برنامه تلویزیونی شامل نور، رنگ، دکور، بافت، لباس مجریان یا گزارشگران، موسیقی برنامه و زوایای گوناگون دوربین در هنگام تصویربرداری و ... از اهمیت زیادی برخوردارند و مخاطبان به این موضوع‌ها اهمیت می‌دهند. برخی از برنامه‌های تلویزیونی پخش شده از شبکه‌های ماهواره‌ای، به‌ویژه برنامه‌هایی مانند امریکن ایدل که دوبله و از این شبکه‌ها پخش شده‌اند، از قابلیت جلب توجه مخاطبان برخوردار بوده‌اند.

۳. تعامل دوسویه با مخاطبان

تلویزیون‌های ماهواره‌ای با بهره‌گیری فعال از قابلیت‌های فضای مجازی، به‌ویژه از امکاناتی که شبکه‌های اجتماعی مجازی در اختیار آن‌ها قرار داده‌اند، تلاش کرده‌اند ضمن رصد دیدگاه‌های بینندگان درباره برنامه‌های خود و اعمال نظرهای آن‌ها – در حد مقدورات خود – وارد تعامل جدی و پویا با مخاطبان بشوند. برخی از شیوه‌هایی که این شبکه‌ها برای هدف مذکور به کار گرفته‌اند، عبارتند از:

- ایجاد صفحه در شبکه اجتماعی فیسبوک و توئیتر.
- انواع نظرخواهی‌ها در فضای وب در مورد شخصیت‌ها و ماجراهای سریال‌های پخش شده.
- قرار دادن نسخه آنلاین برنامه‌ها بر روی نت.
- همکاری با شهر وند – خبرنگاران.

۴. تمرکز بر حضور پرنگ زنان در برنامه‌ها

در بسیاری از برنامه‌ها، زنان به عنوان مجری و کارشناس، نقش محوری و اساسی ایفا می‌کنند و این موضوع مبتنی بر این نگاه است که بخش زیادی از مخاطبان تلویزیون‌های ماهواره‌ای را زنان تشکیل می‌دهند.

۵. تمرکز بر حل مسائل و پاسخگویی به نیازهای مخاطبان

بسیاری از برنامه‌های تلویزیون‌های ماهواره‌ای بر کارکرد رفع نیازهای روز مخاطبان به ویژه جوانان متوجه هستند چراکه این دسته از مخاطبان پیوسته به دنبال دریافت اطلاعات در حوزه‌های نوین تکنولوژی هستند و رفع این نیازها از سوی هر شبکه‌ای صورت گیرد، قابلیت جلب توجه آنها را دارد.

۶. تمرکز بر تولیدات هنری عامه‌پسند

این راهبرد جذب مخاطب به طرق گوناگونی اجرا می‌شود از جمله؛

- ارائه اطلاعات و اخبار آخرین فیلم‌های سینمایی
- ارائه اطلاعات و اخبار آخرین بازی‌های رایانه‌ای
- تمرکز بر مشاهیر سینمایی
- تمرکز بر فرهنگ مصرف مشاهیر سینمایی
- تمرکز بر جشنواره‌ها و آیین‌های هنری- سینمایی

۷. مدیریت کنداکتور (برنامه‌ریزی پخش) مناسب

تحلیل جدول پخش برنامه‌های شبکه‌های پرمخاطب‌تر ماهواره‌ای نشان می‌دهد، این شبکه‌ها، همچون همه تلویزیون‌هایی که وارد فضای حرفه‌ای ارتباطات تلویزیونی می‌شوند، مهم‌ترین و جذاب‌ترین برنامه‌های خود را در ساعات پرمخاطب تلویزیون یعنی ساعت آغازین شب که به تناسب فصول در ایران، از ساعت ۱۹ و گاه ساعت ۲۰

تا ۲۳ متغیر است. این ساعات برای متصدیان تلویزیون‌های ماهواره‌ای بسیار مهم بوده‌اند و همواره به‌طور دقیق برای آن برنامه‌ریزی کرده‌اند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

به‌طور طبیعی، افزایش دسترسی به شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای و تماشای آن‌ها، از میزان تماشا یا به اصطلاح دقیق‌تر، «توجه» به شبکه‌های مختلف سیمای جمهوری اسلامی ایران کاسته است و این موضوع، باعث شد که تدبیر و سیاست‌هایی همچون تأسیس شبکه‌های تلویزیونی دیجیتال در دستور کار قرار گیرد. لازم به توجه است در بحث از هر رسانه‌ای، میزان «توجه»، موضوعی بسیار اساسی است و اکنون رسانه‌های گوناگون جهان در مبارزه «اقتصاد توجه» با یکدیگر هستند. بنابراین در فضای رقابت شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، هنگامی که به دلایل مختلف، بخشی از مخاطبان از شبکه‌های داخلی روگردان می‌شوند و توجه آن‌ها به‌سوی شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای جلب می‌شود، نه تنها تلویزیون کشورمان در مقابل رقیب دچار چالش می‌شود، بلکه حتی ممکن است براثر مصرف میان فرهنگی تولیدات رسانه‌ای غیر ایرانی مانند تولیدات تلویزیونی ترکیه، منافع تولیدکنندگان ایرانی نیز در این رقابت و رویارویی، به خطر افتاد چراکه ذائقه مخاطبان ایرانی به سمت مصرف کالاهای خارجی سوق داده می‌شود.

به نظر می‌رسد رسانه‌های گوناگون دیداری فعال در کشور همچون سیمای جمهوری اسلامی ایران، تولیدات شبکه نمایش خانگی، سینمای ایران و... که در وضعیت کنونی با رقابت جدی تلویزیون‌های ماهواره‌ای روبرو هستند با برنامه‌ریزی و خط مشی گذاری مناسب به سرعت می‌توانند در این رقابت، سهم خود را تقویت کنند یا از سهم مخاطبان تلویزیون‌های ماهواره‌ای بکاهند. در ادامه برخی پیشنهادها در این زمینه مطرح شده‌اند؛

۱. مدیریت هماهنگ کنداکتور شبکه‌های تلویزیون

- با توجه به توضیحی که در خصوص مدیریت کنداکتور در شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای صورت گرفت، ساده‌ترین پیشنهاد به سیمای جمهوری اسلامی ایران، این است که باید عمدۀ هم‌وغم خود را در برنامه‌ریزی برای این ساعات پرینندۀ قرار دهد و بتواند سلایق گوناگون را پوشش دهد. لازم است برنامه‌هایی در ژانرهای مختلف تلویزیونی که بتواند سلایق گوناگون را پوشش دهد تا مخاطب نیازی به مراجعه به تلویزیون‌های ماهواره‌ای احساس نکند، را تولید نمایند. تلویزیون‌های ماهواره‌ای اگر بینندگان این ساعات را از دست بدهند، عملًا در این رقابت باخته‌اند.
- در کنار ساعات یادشده، روزهای پایانی هفته به‌ویژه ساعات عصر برای شبکه‌های ماهواره‌ای، ساعات ویژه‌ای محسوب می‌شوند و پخش برنامه‌های مفرح آن‌ها در این ساعات، صورت می‌گیرد. علت این موضوع را باید تعطیل بودن این دو روز در ایران و تماشای سنتی فیلم سینمایی از گذشته در عصرهای جمعه در ایران دانست که به عنوان یکی از تفریحات مردم جاافتاده بود. از طرفی، بسیاری از خانواده‌ها در این ساعات در دیدوبازدید به سر می‌برند و به نحوی گرد هم آمده‌اند که تماشای تلویزیون در این میان، یکی از تفریحات آن‌ها به شمار می‌رود و از طرفی باعث افزایش مخاطبان این شبکه‌ها می‌شود.
- به دلیل این که برخی مخاطبان ممکن است در طول هفته به دلیل خستگی ناشی از کار و فعالیت روزانه نتوانند برخی برنامه‌ها را دنبال کنند، در روزهای پایانی هفته، تکرار مهم‌ترین این برنامه‌ها باعث می‌شود به نوعی این مخاطبان نیز امکان دیدن آن‌ها را پیدا کنند.

۲. مدیریت اثربخش شبکه‌های تأمین فیلم

سیمای جمهوری اسلامی ایران با تأسیس شبکه آی فیلم تا حد زیادی در جلب مخاطب به این شبکه موفق بود، اما افراط در تأسیس شبکه‌های مختلف فیلم مانند

نمایش و تماشا به تدریج به نوعی ولخرجی (در پخش برنامه) دامن زد و مخاطب اکنون احساس نیاز چندانی به دیدن بسیاری از برنامه‌ها ندارد و عرضه زیاد باعث دل‌زدگی شد. در صورتی که مدیریت مناسب پخش برنامه‌های آرشیوی، می‌تواند در این زمینه، بسیار مؤثر باشد. در واقع، تعدد شبکه‌های تلویزیونی تأمینی، همان آسیبی را به همراه داشت که تعدد شبکه‌های تلویزیونی در گذشته داشت یعنی به دلیل این که بر کمیت تأکید زیادی شده بود گاه پر کردن آتن، هدف اولیه شبکه‌ها شده است که در هر ساعتی برنامه‌ای به روی آتن فرستاده شود و همین معضل، در بسیاری اوقات به سیمای جمهوری اسلامی ایران آسیب‌زده است چراکه لزوماً در کمیت بالا، کیفیت برنامه‌ها رعایت نشده است. در صورتی که در ساعات پرینتندۀ تلویزیون، تنها تعداد اندکی برنامه پرمخاطب و باکیفیت بالا که مخاطبان پرشماری را پای تلویزیون بنشاند، باید پخش شود، زیرا مطلوبیت بیشتری برای سیمای جمهوری اسلامی ایران ایجاد خواهد کرد تا این که برنامه‌های متعدد از شبکه‌های مختلف پخش شوند، اما مخاطبان کم‌شماری پای تلویزیون بنشینند. در خصوص شبکه‌های تأمینی سیما نیز این اتفاق افتاده است که آن‌ها در برخی ساعات، صرفاً برخی سریال‌های ضعیف سال‌های گذشته را پخش و به پر شدن آتن بسته می‌کنند، در حالی که اگر تعداد شبکه‌های تأمینی کمتر بود، امکان گزیده پخش کردن بسیار بیشتر بود و مخاطب بیشتری پای تلویزیون می‌نشست.

۳. بازنگری در سیاست‌های مربوط به موسیقی

باید توجه داشت موسیقی، امروز به مثابه یک رسانه مطرح است، نه صرف یک محصول رسانه‌ای سرگرم‌کننده. عمیق‌ترین و جدی‌ترین پیام‌های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی از طریق موسیقی به مخاطبانی در سراسر جهان منتقل می‌شود. عدم توجه به سیاست‌گذاری متناسب با فضای نوین رسانه‌ای در جهان و ایران و غفلت از کارکردها و آثار آن، به ویژه در زمانی که این رسانه به پر اقبال‌ترین رسانه در میان مخاطبان ایرانی

تبديل شده است، هزینه‌های فرهنگی اجتماعی زیادی را ایجاد می‌کند. از این‌رو، باید سیاست‌گذاری رسانه‌ای در شرایط کنونی، فراتر از بسیاری از بحث‌های ابتدایی و اولیه درباره موسیقی حرکت کند و برای نجات موسیقی کشور و نیز مخاطبان از اوضاع آشفته کنونی در فضای موسیقی چاره‌اندیشی شود. برخی از شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای با شناخت از اهمیت موسیقی، بر آرزوهای برخی مخاطبان متمرکز شده‌اند. دعوت برای دریافت کلیپ‌های موسیقی کسانی که احساس می‌کنند توانایی خوانندگی دارند برای بارگذاری کلیپ‌هایشان در اینترنت برای شبکه فارسی وان تا از میان آن‌ها، کلیپ‌هایی برای پخش انتخاب شوند، یکی از این موارد است. این موضوع برای افرادی که به دنبال شهرت در دنیای موسیقی هستند و فرصت زیادی ندارند، از ساده‌ترین مسیرها به شمار می‌رود. پدیده چهره کردن افرادی که استعداد موسیقی یا رقص دارند در شبکه‌های زیادی دنبال می‌شود؛ از جمله گوگوش در شبکه من و تو با آکادمی گوگوش چنین جریانی راه انداخته است و خردادیان هم برنامه‌ای در خصوص رقص در شبکه پیان تی وی. حضور شمار زیادی از جوانان ایرانی در این برنامه‌ها به‌ویژه برنامه مبتذل رقص خردادیان، جای تأسف دارد؛ اما در این مورد، منظور این نیست که سیاست‌گذاری مشابه تلویزیون‌های ماهواره‌ای دنبال شود، بلکه منظور این است که اکنون سیاست‌گذاری تلویزیونی در خصوص موسیقی، زمینه مهیا‌یابی را برای دور کردن بسیاری از مخاطبان از سیمای جمهوری اسلامی ایران فراهم کرده است. اگر برای تغییر ذاتیه مخاطبان از جمله زنان، تلاشی جدی صورت نگیرد، به تدریج موسیقی به مهم‌ترین مزیت رقابتی تلویزیون‌های ماهواره‌ای در برابر سیمای جمهوری اسلامی ایران تبدیل می‌شود.

۴. تأسیس شبکه تلویزیونی آوا

همان‌طور که تجربه تأسیس رادیو آوا نشان داد که به چه میزان در کشور، عطش موسیقی سالم وجود دارد و تأسیس رادیو آوا تا حدی زیادی در رفع این نیاز مؤثر بوده

است، شبکه تلویزیونی آوا نیز می‌تواند به جلب بسیاری از مخاطبان علاقه‌مند به موسیقی مؤثر باشد. بی‌تردید برنامه‌های این شبکه باید مشخصات خاصی داشته باشند که قابلیت رقابت با تلویزیون‌های ماهواره‌ای را داشته باشند از جمله توجه به سلایق گوناگون موسیقیایی.

۵. آموزش سواد رسانه‌ای به مخاطبان در صداوسیما

صداوسیما و دیگر رسانه‌های دیداری اگر حقیقتاً بخواهند در رقابت با شبکه‌های تلویزیونی، مخاطبان خود را حفظ کنند، علاوه بر همه راهبردها و شیوه‌های گوناگونی که برای جذب مخاطب در پیش می‌گیرند، باید به جانب دریافت مخاطب از رسانه‌ها هم توجه داشته باشند و مخاطبان را فعال در نظر بگیرند که می‌توانند با برخورداری از سواد رسانه‌ای، تولیدات رسانه‌ای سخیف را از محصولات مفید و ارزشمند، تمیز دهند. شرط لازم این موضوع است که باور داشته باشیم و به این واقعیت اذعان کنیم که شمار زیادی از مردم در کشورمان - به ویژه در شهرهایی مانند تهران، کرج، اصفهان، مشهد و تبریز - به تلویزیون‌های ماهواره‌ای دسترسی گسترده دارند و این موضوع را به عنوان یک تابوی رسانه‌ای یا اجتماعی مطرح نکنیم که امکان سخن گفتن درباره آن وجود نداشته باشد، بلکه باید واقع‌بینانه به سراغ مخاطبان رفت. توانمندسازی مخاطبان از طریق توسعه سواد رسانه‌ای آن‌ها می‌تواند به عنوان راهبردی جدی از جانب صداوسیما اجرا شود. این پیشنهاد بر این فرض استوار است که اگر مخاطب، توانمند شود، اغلب برنامه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، قابلیت جذب چندانی در میان مخاطبان نخواهند داشت چراکه از محتوا و عمق کافی برخوردار نیستند و صرفاً کارکرد گذران اوقات فراغت را برای مخاطب دارند. هرچند به نظر می‌رسد به تدریج مخاطبان با تمایز شبکه‌های تلویزیون‌های ماهواره‌ای به طور تجربی به شناختی نسبی از این موضوع رسیده‌اند؛ اما آموزش سواد رسانه‌ای، به ویژه با کمک خبرگان رسانه و ارتباطات و روانشناسی اجتماعی تا حد زیادی در این زمینه مؤثر خواهد بود.

لازم به ذکر است که به تدریج زیرساخت‌های فناوری ارتباطات در کشور رو به گسترش و تقویت هستند و با توسعه و پیشرفت این فناوری در کشور، زمینه‌های فنی بهره‌گیری هر چه بیشتر از آن‌ها فراهم می‌شود اما به موازات آموزش‌های مربوط به توسعه سواد رسانه‌ای در کشور و نیز هشیار سازی فرهنگی- اجتماعی کودکان، نوجوانان و حانواده‌های آن‌ها صورت نمی‌گیرد و زیرساخت‌های فرهنگی و تربیتی و آموزشی بهره‌گیری از فناوری اطلاعات و ارتباطات به موازات تحولات فنی، پیشرفت محسوسی نداشته است. از جهت فنی باید به این موضوع توجه داشت که شبکه‌های تلویزیونی چه با بهره‌گیری از فضای پخش از طریق فناوری پخش ماهواره و چه از طریق پخش اینترنتی، در هر حال، شبکه تلویزیونی محسوب می‌شوند و ارتباط‌گیری آن‌ها با مخاطبان ایرانی به منظور ارائه محتواهای تلویزیونی یعنی قالب‌های مختلف برنامه تلویزیونی صورت می‌گیرد. بسیاری از مخاطبان به ویژه زنان خانه‌دار که مخاطبان اصلی تلویزیون‌های ماهواره‌ای هستند، از سواد رسانه‌ای کافی برای تحلیل برنامه‌های این تلویزیون‌ها برخوردار نیستند و نیازمند کمک و آگاهی هستند.

هدف اصلی سواد رسانه‌ای این است که مخاطبان به قدرت و توانایی بیشتری در تفسیر، تعبیر و نقد پیام‌های رسانه‌ای دست یابند. سواد رسانه‌ای به افراد توانایی می‌بخشد تا ضمن این که متفکرانی متتقد باشند خود نیز به مولدان خلاق پیام‌ها تبدیل شوند، درحالی که فناوری‌های ارتباطی، جوامع مختلف را متحول ساخته، بر فهم و ادراک ما از خودمان، جوامع‌مان و تنوع فرهنگی ما تأثیر می‌گذارد، مسلماً بهره‌مندی از سواد رسانه‌ای، مهارتی حیاتی برای قرن بیست و یکم به حساب می‌آید. سواد رسانه‌ای در مفهوم وسیع خود شامل توانایی دسترسی، تحلیل، ارزیابی و پردازش فعال اطلاعات در اشکال مختلف پیام‌های مکتوب، دیداری و شنیداری است. به عبارتی سواد رسانه‌ای، پاسخی ضروری، غیرقابل اجتناب و واقع‌نگر به محیط رسانه‌ای پیچیده و دائم در حال تغییر و تحول اطراف ما است. نکته اساسی که باید به آن توجه داشت، این است که با وجود این که سواد رسانه‌ای، پرسش‌های انتقادی را در خصوص تأثیرات

رسانه‌ها مطرح می‌کند، اما باید گفت سواد رسانه‌ای با رسانه و تولیدات رسانه‌ای مخالف نیست بلکه هدف اصلی در موضوع حاضر، این است که از طریق مهارت‌های سواد رسانه‌ای به همه افرادی که در برابر تولیدات تلویزیون‌های ماهواره‌ای، به‌ویژه سریال‌های با مضامین درام تا حدودی آسیب‌پذیرند، کمک کند تا در خصوص این تولیدات، نقاد، دقیق و تحلیلگر باشند.

۶. ساخت برنامه‌های راهبردی متمرکز بر زنان (برای زنان)

در حالی که بسیاری از برنامه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای بر زنان متمرکز هستند و به‌طور خاص برای زنانی که در منزل حضور دارند، برنامه پخش می‌کنند، در حال حاضر در تلویزیون کشورمان برنامه‌هایی که به زنان می‌پردازنند، محدودند یا در زمرة برنامه‌هایی هستند که به عبارت خود عوامل تلویزیون، حداکثر از درجه «ج» و «د» برخوردارند و حاکی از این هستند که سرمایه‌گذاری تلویزیون در این زمینه محدود بوده است. به نظر می‌رسد اگر در سیاست‌گذاری در این زمینه، راهبرد فرهنگی، ارائه شخصیت بزرگوارانی چون حضرت خدیجه(س)، حضرت فاطمه(س)، حضرت زینب(س) و حضرت معصومه(س) است، در گام نخست، مناسب‌تر این است که زنانی به جامعه معرفی بشوند که آن بزرگواران را الگوی حقیقی شخصیت خود قرار داده بودند. هنگامی که زنان فرهیخته و مثال‌زدنی که این بزرگان دینی را الگوی شخصیتی خود قرار داده‌اند، به دختران و زنان جامعه معرفی شوند، گویی در نهایت، بزرگان دینی به عنوان الگویی قابل‌اتکا معرفی شده‌اند.

علاوه بر پیشنهادهای ارائه شده، موارد ذیل نیز در سیاست‌گذاری‌های سیمای جمهوری اسلامی ایران برای جلب مخاطب، قابل توجه هستند؛

- ۱ - توجه به نیازهای مخاطبان متنوع از قشرهای گوناگون جامعه؛ اعم از دانش‌آموزان، معلمان، کارگران، بازاریان، فعالان صنعتی، کشاورزان، دانشجویان و

استادان، دختران و زنان، اقوام و مذاهب گوناگون، اقليت‌های دينی به رسمي
شناخته شده در قانون اساسی کشور و ...

۲- تمرکز بر تولید محصولات هنری فاخر؛ همواره تولیدات موسوم به الف در
سيماي جمهوري اسلامي ايران با مخاطب گسترده مواجه بوده‌اند. لازم است کنداكتور
سيماي جمهوري اسلامي ايران در فصل‌های مختلف سال حداقل با بهره‌گيری از يكى
از سريال‌های الف، زمينه جلب مخاطب علاقه‌مند به تولیدات فاخر را فراهم کند.
همچنين تولید فيلم‌های داستانی فاخر می‌تواند به اين مهم، کمک کند. در حال حاضر،
بسیاری از فيلم‌های داستانی سيما از قابلیت جذب مخاطب برخوردار نیستند.

۳- پرهیز از ایجاد شبکه‌های جدید و تلاش در جهت بهبود کیفی برنامه‌ها

۴- خبرسازی و اطلاع‌رسانی درست، جامع، شفاف، به‌موقع و با رعایت

عدالت زبانی

۵- تولید برنامه‌های تفریحی و سرگرم‌کننده اما تؤمنان آموزشی

۶- پرهیز از تقلید و بکارگیری شیوه‌های نامطلوب جذب مخاطب در
تلوزیون‌های ماهواره‌ای؛ مانند ظاهر آرایی، پورنوی خفیف، تابوشکنی‌های فرهنگی -
اجتماعی و ...

۷- پرهیز از غلتيندن در دام آگهی و برنامه‌های مشارکتی؛ اغلب
مشارکت‌کنندگان در ساخت برنامه‌ها شناخت ویژه‌ای از تلویزیون ندارند و از سطح
سلیقه رسانه‌ای پایینی برخوردارند؛ بسته کردن تلویزیون به تأمین مالی صرف برنامه و
عدم رعایت ملاحظات رسانه‌ای و جذب مخاطب، صرفاً باعث پر شدن آتن و همزمان
پرآکنندن مخاطبان از این رسانه خواهد شد.

۸- تلاش برای جلب اعتماد مخاطبان و ایجاد اعتبار برای رسانه ملی؛ اعتبار

منبع برای هر رسانه‌ای از اهمیت بالایی برخوردار است؛ به‌ویژه برای رسانه ملی که در

برهه‌های حساس، می‌تواند از این سرمایه، بهره لازم را در مدیریت مسائل مملکت ببرد؛ در غیر این صورت آسیب زیادی به منافع ملی خواهد رسید.

منابع

- بیچرانلو، عبدالله. (۱۳۸۸)، کارکردهای شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای در جنگ نرم، *فصلنامه رسانه*، شماره ۷۸.
- بنت، اندی. (۱۳۸۶)، *فرهنگ و زندگی روزمره*، ترجمه: لیلا جوافشانی و حسن چاوشیان، تهران: نشر اختران.
- حسنه، حسین. (۱۳۹۲)، *ژانرهای نوین تلویزیونی؛ مطالعه موردی ژانرهای تلویزیون واقع‌نما و سبک زندگی*، مرکز تحقیقات صداوسیما.
- دانایی‌فرد، حسن. (۱۳۸۴)، استراتژی مبارزه با فساد: آیا فناوری اطلاعات فساد اداری را کاهش می‌دهد؟!، *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، دوره ۹، شماره ۲.
- سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه. (۱۳۸۴)، *روش‌های تحقیق در علوم رفتاری*، انتشارات آگاه.
- سفیری، خدیجه. (۱۳۸۷)، *روش تحقیق کیفی*، پویش.
- سورین، ورنر؛ تانکارد، جیمز. (۱۳۸۴)، *نظریه‌های ارتباطات*، ترجمه: علیرضا دهقان، انتشارات دانشگاه تهران.
- فرهنگی، علی‌اکبر؛ فرگوزلو، علیرضا؛ صلواتیان، سیاوش. (۱۳۸۹)، *توجه؛ حکمرانی جدید در اقتصاد رسانه*، *فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی*، ش ۶۳.
- محسنیان راد، مهدی. (۱۳۷۳)، *طرح‌نامه تحلیل محتوای پخش ماهواره‌ای شبکه تلویزیونی*، مرکز پژوهش‌های کاربردی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- مک‌کوئین، دیوید. (۱۳۸۴)، *راهنمای شناخت تلویزیون*، ترجمه: فاطمه کرملی و عصمت گیوبان، اداره کل پژوهش‌های سیما.

- مهدی زاده، سید محمد. (۱۳۸۲)، بازنمایی ایران در مطبوعات غرب: تحلیل انتقادی گفتمان «نیویورک تایمز»، «گاردنز»، «لوموند» و «دی ولت» ۱۹۹۷-۲۰۰۰ م، رساله دکتری علوم ارتباطات، دانشگاه علامه طباطبائی
- مهدی زاده، سید محمد. (۱۳۸۹)، *نظریه‌های رسانه: اندیشه‌های رایج و دیدگاه‌های انتقادی*، نشر همشهری.
- میر عابدینی احمد. (۱۳۸۷)، پژوهشنامه رسانه‌های دیداری و شنیداری، پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
- نیومن، ولیام لاورنس. (۱۳۸۹) *شیوه‌های پژوهش اجتماعی: رویکردهای کیفی و کمی*، جلد دوم، ترجمه: حسن دانایی‌فرد و سید حسین کاظمی، مهربان نشر.
- Creswell, J. W. (2003). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Approaches*, Thousand Oaks: Sage
- Fisk, John. (1999). *Television culture: popular pleasures and politics*, 1999, Routledge.
- Rapely, Tim. (2007). *Doing Conversation, Discourse and Document Analysis*, Sage.
- Turow, Joseph. (2009). *Media Today: An Introduction to Mass Communication*. Routledge